

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 54

Z KRAKOWA DNIA 29 KWIECZNIA 1827 ROKU W NIEDZIELE.

Z Warszawy d. 20 Kwietnia.

Kurs Listow Zastawnych.

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Za Sto złotych w Listach Zastawnych
bez 1go Kuponu białych.

Przedający żądają . . . zł. — gr. —

Kupujący ofiarują . . . — 79 — 22¹/₂

Istotnie nie przedano.

W Warszawie dnia 19 Kwietnia 1827 r.

F. H. Schaber S. G. K. W.

Z Petersburga d. 25 Marca D. K.

(Z Dziennika Petersburgskiego.)

Z powodu zgonu N. Cesarzowej Bra-
zylijskiej, Dwór nasz włożył wczoraj żałobę na 3 tygodnie.

N. Cesarz Jmć raczył wydać następują-
cy reskrypt do Nayprzewielebniejszego Nar-
sesa, Arcybiskupa Metropolity Ormiańskiego
w Georgii, polecając mu, aby oświadczył Or-
mianom Naywyższe zadowolenie za prawe
ich postępowanie w czasie napadu Persów.

“Zgwałcenie pokoju przez Persów, i
niespodziewane ich wtargnienie do naszych
prowincy, podało Ormianom mieszkającym
w Georgii sposobność okazania przychylności

i szczerę wdzięczność, które ich przy-
wiązuja do Naszey osoby. Dowiedli w tem
zdarzeniu, iż umieli cenić dobroczynną wzglę-
dem nich troskliwość Rządu, iż poznali, ile
stan ich był lepszy od stanu ich współwy-
znawców, znajdujących się w innych okoli-
cach. Polecamy wam oświadczyć zupełne
Nasze zadowolenie wszystkimi Ormianom,
którzy zostają pod duchownym waszym zar-
zem, i zapewnienia ich N. s. em Cesarzkim
imieniem, iż ciągle będą przedmiotem szcze-
gólney Naszey troskliwości. — Dopóki na-
ród wasz, który znalazł bezpieczny przytu-
łek pod tarczą rządu Rossyjskiego, zachowa
dla Nas tę niezachwianą wierność, My u-
ważać będziemy za powinność zajmować się
stałe jego szczęściem i spokojnością. Przy-
pisując zaś chwalebne postępowanie Ormia-
nów decyzji waszey wpływowi pasterskich
waszych zachęceń, oświadczamy wam osobi-
ście Naszę wdzięczność, i zapewniamy Ce-
sarzką Naszę życzliwość. „

(podpisano) MIKOŁAJ.

Cesarzka Akademia umiejętności w Pe-
tersburgu otrzymała w darzę od N. Monar-
chy wizerunek Cesarzowej Katarzyny I.

Pomiędzy środkami, przedsiębranemi przez Rząd, ku rozprzestrzenieniu w Państwie rękodzieł pożytecznych, postanowiono zawiązać w Moskwie, iako w punkcie środkowym przemysłu Rossyjskiego, Towarzystwo, pod nazwiskiem: Cesarskiego Towarzystwa zachęcenia przemysłu rękodzielniczego, któreby miało na celu usposabiać ludzi na zarządzających fabrykami i maystrów, uwiadomiać fabrykantów o odkryciach w tey gałęzi, podawać środki do polepszenia rękodzieł i rzemiosł, a nakoniec zachęcać fabrykantów publiczną wystawą ich robót, i nagradzaniem odznaczających się, szczególnemi medałami.

Projekt w tey mierze przez Ministra Skarbu podany, roztrząsany był przez Komitet PP. Ministrów, który na posiedzeniu swoim dnia 11 Lutego r. b., zgadzając się we wszystkim na wniosek Ministra Skarbu, postanowił go potwierdzić, z tem jednak, iżby po przyłączeniu Akademii praktyczno-handlowey do Instytutu technologicznego, i po założeniu Szkoły sztuk i rzemiosł, obręb uczenia w tych zakładach, ograniczał się temi tylko naukami, iakie są nieodzownie potrzebne do tego stanu, do którego wychowywani tam uczniowie powinni byćz przy sposobieni; na co też wyiednanem będzie Naywyższe zezwolenie.

Na posiedzeniu dnia 22 Lutego doniesiono Komitetowi, iż na to otrzymano własnoręczny Jego Cesarskiej Mości rozkaz: „Bardzo się zgadzam; pragnę, ażeby był ułożony projekt i Mnie przedstawiony.„

(z Ruskiego Inwalida.)

Obłężenie twierdzy Szuszy przez Persów zaraz po wtargnieniu w granice Rossyi woyska Abbasa Mirzy, i dzielna iey obrona, należy do nayznakomitszych działań wojennych, w ciągu terażniejszey wojny, a prze-

to sądziemy za rzecz słuszną, donieść o wypadkach pod szanćcami tey twierdzy zasłużych.

Twierdza Szusza położona jest w prowincyi Karabachskiey, po drodze z Tyflis do rzeki Araxu, o 90 wiorst od mostu Chudoperyńskiego, przez który przeszła większa część woysk Perskich, w czasie wtargnienia w nasze granice.

Chęć zapewnienia sobie komunikacyi tudzież obawa, ażeby nie zostawić tey twierdzy z tyłu woyska, pobudziły Persów do użycia wszystkich swoich usiłowań, ku iey dobyciu.

Twierdza Szusza, znajdowała się w tenczas w naylichszym do obrony stanie. Dowódca 42 pułku strzelców, Pułkownik Reut, wszedłszy do niey z 5 rotami 42go pułku strzelców, 3ma rotami artylleryi, i z częścią kozaków pułku Dońskiego Molczanowa (około 250), niezwłocznie zajął się naprawą szanćców i uzbrojeniem twierdzy. Roboty te odbywały się pod nieprzyjacielskim ogniem z dział i ręczney broni.

Dnia 25 Lipca, woyska Perskie rozłożyły się obozem na wysokości Hawa-Chann. Abbas-Mirza, przewodniczący osobiście woysku, wezwał twierdzę do poddania się, lecz otrzymał przeciwną odpowiedź. Dnia 30go Lipca, 3 bataliiony Sarbazów, z częścią jazdy, zbliżyły się do szanćców ze strony północney; gdy tymczasem dwie mocne kolumny woysk Perskich, z artylleryią podchodziły ze strony wschodniey. Skuteczne działanie artylleryi z twierdzy, i waleczność naszych strzelców, nie dozwoliły nieprzyjacielowi dokonać zamierzonego szturmu. Woyska Perskie cofnęły się ze stratą za górę przeciwną w północney stronie twierdzy.

Dnia 1 Sierpnia dowódca Perski przysłał do twierdzy przeiętą duplikatę rozkazu dowódcy oddzielnego korpusu Kaukazkiego,

w którym zostawiono do woli Pułkownikowi Reutowi opuścić na czas nieiaki Karabachę; przy tem zdarzeniu Abbas-Mirza powtórnie proponował mu poddać twierdzę, pod najsłodszyemi dla osady warunkami. Pułkownik Reut, chociaż cierpiał niedostatek żywności, i nie miał nadziei otrzymania prędkiej pomocy, przedsięwziął atoli korzystać z tej okoliczności, dla zrobienia tylko zwłoki, i z tej właśnie przyczyny odpowiedział, że gotów zadosyć uczynić propozycyi Abbasa-Mirzy, jeśli tylko otrzyma od swojej zwierzchności potwierdzenie przysłanego mu rozkazu.

Abbas-Mirza, po nieiakiem ociąganiu się, przystał na to, ażeby Pułkownik Reut posłał do miasta Tyflis, dla otrzymania rozkazu od wyższego naczelnictwa, względem poddania twierdzy, a tym czasem zawarto zawieszenie broni na dni 10, licząc od dnia 11 Sierpnia.

W tym przeciągu czasu, osada zajmowała się uzupełnieniem warowni, zbieraniem w wielkiej ilości kul i bomb Perskich około twierdzy, robieniem naboików, opatrywaniem w proch sprzyjających mieszkańców z Ormianów, a nawet chociaż z trudnością udało się zemleć cokolwiek zboża.

Pułkownik Reut wysłał Majora Klukija do Tyflis, dla tego iedynie, ażeby donieść swojej zwierzchności, iż zamierza bronić się do ostatka. Tym czasem, po upływie terminu, znowu wszedł w układy z Persami, które pod różnemi warunkami trwały do d. 30 Sierpnia.

Nieprzyjaciel chcąc opanować wąwóz prawie niedostępny w którym znajdowały się Ormiańskie młyny, iedynie dla osady, a tem samem pragnąc pozbawić oblężonych wszelkich środków do dalszej obrony, wyprawiał w tym celu kilka batalionów Sarba-

zów i innych woysk, z 6ćcio działami. Nie powiodło się to przedsięwzięcie. Strzelcy Rossyjscy i uzbroieni Ormianie, przynagli Persów do odstąpienia ze znaczną stratą.

Poczem Abbas-Mirza nowemi obietnicami i propozycjami, od pierwszych ieszcze dogodniejszyemi, starał się zniewolić Pułkownika Reuta do poddania twierdzy, przyrzekając oblężonym dozwoleńie połączenia się z woyskami Rossyjskiemi, a dla lepszego zapewnienia o świętości swojego słowa, rozkazał wykonać przysięgę, wszystkim znajdującym się przy nim, celniejszym osobom i duchowieństwu. Pułkownik Reut trwał niezachwiany w swoim zamiarze, i odpowiedział, że obrońcy twierdzy Szuszy, święcie postanowili umrzeć na wałach przez siebie bronionych.

Odtąd osada twierdzy Szuszy i uzbroieni Ormianie, oczekiwali stanowczego uderzenia. Lecz Persowie, dowiedziawszy się o zbliżaniu oddziału pod wodzą Jenerała Adjutanta Paszkiewicza, i o niepomyślnem spotkaniu się ich woysk z przednią strażą Jenerała Majora Xcia Madatowa pod Szamchorą, postanowili po 47dniowem, bezskutecznem oblężeniu twierdzy Szuszy, zwinąć swój obóz dnia 5 (17) Września i pociągnąć z główną siłą ku Elizabetpolowi. Zupełna porażka woysk Abbasa-Mirzy pod tem miastem, w dniu 13 (25) Wrzenia, rozstrzygnęła narazie los twierdzy Szuszy.

Od samego początku oblężenia, wyjąwszy dni 10 zawieszenia broni, codziennie silny dawał ogień z baterii swoich nieprzyiaciel; od strony północney uczyniono dwa przykopy, lecz oba na próżno. Nieprzyjaciel kilkokrotnie zbliżał się do szaniców; lecz zawsze był odpierany walecznością woysk naszych, i skutecznem działaniem artylleryi. Straty iego dokładnie oznaczyć nie można.

wszakże ta musi być znaczna. Z naszej strony, nie więcej jak 45 ludzi, ubyłoby z szeregów.

Z Rygi d. 11 Marca D. K.

N. Cesarzowa Alexandra raczyła przysłać 1000 rubli dla Towarzystwa dobroczynności damskiego, w tutyszem mieście.

Dziś przybył tu pierwszy okręt Angielski, pod dowództwem Kapitana Hutson, z węglem kopalnym, a dnia 28go Lutego wyszedł stąd pod żagle pierwszy okręt, pod dowództwem Kapitana Dżon Bitona, do Hull, z owsem, lnem, i t. d.

Z Paryża d. 14 Kwietnia.

W Wielki Czwartek odbyła się w Tuillerijach publiczność obmywania nóg. Obchód przypadający w tym dniu rocznicy wjazdu Króla do Paryża odłożony został do Wielkocnego Poniedziałku.

Mówią tu, że akademia de Jeux-floraux w Tuluzie przyzna dnia 3 Maia nagrody za dwie ody, które mają za przedmiot Napoleona; jedna ma tytuł: Nieszczęście w Moskwie, a druga: Chwała.

Do 3go b. m. Jenerałowie Silveira i Chayes nie przybyli jeszcze na granice Francji; Gazety miasta Bordeaux donoszą nawet, iż na nowo wtargnąć mieli do Traz-os-Montes, dla uderzenia ztamtąd na Alemejo.

Sekretarz dotychczasowego poselstwa Hiszpańskiego, P. Cordova, odiechał w ostatni poniedziałek do Madrytu, a Poseł, Xpę Villahermosa w tych dniach odjedzie.

Lordowa Cochrane przybyła do Bordeaux.

Fregata Guerrier, należąca do Baszy Egipskiego odpłynęła dnia 3 Kwietnia z Marselii, gdzie była zbudowana, do Tulonu. U-

dał się tamże Margr. Livron. W Marselii budują jeszcze jedną fregatę na 60 i korwet na 22 dział.

P. Lieven, syn Posła Rossyjskiego w Londynie, przybył tu przed kilku dniami jako nadzwyczajny goniec, a onegdaj odiechał na powrót do Londynu.

Vicehrabia Sosthenes de la Rochefoucault, dyrektor pięknych kunsztów, nie zezwolił na przygotowane przez Związek wystawienie teatralne na korzyść Greków.

Xiądz Pradt nie przyjąć miał znacznej summy pieniędzy, którą mu Bolivar przysłał i ofiarowanej dostojności Patriarchy Kolumbijskiego.

W Salins chciał piekarz łupę drzewa wrzucić do pieca; ale że była zagruba rozłupał ją i znalazł w niej tyle prochu w szmatę zawiniętego, iż można było cały doń wysadzić nim na powietrze. Policja śledzi sprawcę tego niegodziwego czynu.

Na wyszukanie nieszczęśliwych towarzyszy żeglarza około świata Lapeyrouse przedsiębrane są wszelkie środki. Z Pondichery donoszą pod dniem 20 Listopada r. z. iż z rozkazu Vicehrabi Bassaym de Richemont, jeneralnego gubernatora posiadłości Francuzkich w Indiach, odpłynię ztamtąd niebawnie okręt na morze Południowe. Odbędzie także na nim podróż Botanik Bellanger. Rzeczony okręt oczekiwany jest na powrót w Czerwcu r. b. na wyspie Bourbon. Maytek Pruski na wyspie Tucopia, którego zeznanie utwierdziły domysł, że okręt Lapeyrousa rozbił się w tej okolicy, jest rodem z Szczecina, nazywa się Marcin Buchert i liczy 49 lat. Sprzyskrzywszy on sobie dzikie życie, które 14 lat prowadził, udał się na okręt Angielski St. Patrik, i zdać się teraz znajdować w wschodnich Indiach.

Z Madrytu d. 3 Kwietnia.

Dnia 31 z. m. odbył Król w Leganes przegląd znajdujących się tam prowincjonalnych strzelców.

Kapituła Walencyi prosiła w adresie Króla, aby udał się tam tego lata na kąpiele morskie, że ona zastąpi koszta podróży.

Wszyscy mówią tu o wojnie; rozumnie ludzie tak w pałacu iako i w mieście poczytują ją zanieodzowną, chociaż w tey chwili nie nastąpi. Na końcu Marca posłano ztąd 400 centnarów prochu do Sewili, Kadyxu, Estramadury i Kastylii, i odlanych tu ma być w ciągu bieżącego miesiąca 6 mill. kul.

Wojsko obserwacyjne nad Tagiem obchodziło dnia 19 Marca na równinie Alcoba uroczyste rocznicę urodzin Króla. 2ga i 3cia brygada odbyły obroty, poczem nastąpiła uczta dla całego wojska. Jenerał naczelny wniosłszy zdrowie Króla i iego rodziny, rzekł: „oby wierność i męstwo wojska nad Tagiem ziednało naszemu Monarsze nową chwałę! „1wsza brygada (pod Rodilem) obchodziła tę uroczystość w Caceres.

Zaburzenia w Katalonii obchodzą bardzo nasz Rząd. Jenerałowi kapitanowi posłany został rozkaz, aby nieco wojska z osady Saragoskiej posłał do Tortosy. Margr. Campo Sagrado, jenerał kapitan Katalonii, posłał tam niedawno 3ch sędziów, aby iak nayspieszniey wybadali osadzonych w tamiecznych więzieniach spiskowych. Większa ich część składa się z wojskowych. Zdaie się, iż rzeczy nie stoją lepiej w wyższej, iak w niższej Katalonii. Zapewniają, iż Francuzi zmocnili jednym batalionem osadę w Urgel. Rozchodzi się także wieść, że wykrzykiem żyje Karol Vty! słyszeć się dał w różnych miejscach Arragonii, równie iak w Walencyi i Grenadzie. Mowią, iż odebrane

buntownikom Portugalskim konie nie są oddawani Portugalskiemu zwrócone, ale pomiędzy konne pułki Hiszpańskie podzielone pod pozorem, iż pochodzą z Andaluzyi. Gdy Jenerał Longa z czynionych mu obwinień uwolniony został, ma zatem, iak mówią, otrzymać naczelne dowództwo w Walencyi i Murcyi. Na koniec zapewniają, że znany dowódca zbrojney kupy Chaleco, który w wojnie o przywrócenie tronu Francuzom oddał zamek de la Penas de San Pedro, a przecież z rozkazu Rządu Hiszpańskiego był uwięziony, jest teraz na szubienicę skazany.

Gazeta Kadyxka zawiera obwieszczenie Ministra wojennego, iż nakazane wybranie 25,000 rekrutów ma być w przeciągu dwóch miesięcy uskutecznione. Gazety jednak nasze nic o tem nie wzmiankują.

W Murcyi tak wtelka panuje nędza, iż Rząd musi zapomagać mieszkańców; lecz zaraz przy pierwszym rozdawaniu tey zapomogi o mało miasto na niebezpieczeństwo narażone nie zostało. Zebrało się do 5000 ubogich i zobaczywszy się w tak znaczney liczbie zaczęli zuchwało postępować, i wojska musiały przywrócić spokójność.

List z Tarifa (pod Gibraltarem) pod dniem 5 Marca zawiera: „Okolica ta, niegdy dla znacznego handlu naylepiej się mająca w Hiszpanii, upadła teraz zupełnie. Dawniey zarabiał rzemieślnik codziennie 5 do 6 pesetas (Złp. 9) a teraz ledwie zarobi na kawałek suchego chleba. Żebraków znajduje się takie mnóstwo, iż kupami zgromadzą się przed drzwiami kwater Francuzkich i dobiągają się o szczątki z obiadów. Nieszczęśliwi ci ludzie nie mają nawet mieszkań i kładą się gdzie mogą; nie rzadko znaleźć można zrana umarłych lub umierających. Czyszczący ulice wywłóczą zwłoki nad brzeg i tam zakopują. Hiszpanie pa-

trzą obojętnie na te okropne sceny. Żołnierze Hiszpańscy są także biedni; nie odbierają żołdu i każdy jest inaczej ubrany.,,

Z Gibraltaru piszą pod dniem 20 Marca, że Jenerał Don, dowódca tej twierdzy, przywołany został z wiejskiego mieszkania swego przez nadzwyczajnego gońca do miasta, którego warownie mają być zmocnione.

Do Zamora przybył cały klasztor Portugalskich zakonników i 20 zakonnic.

Z Lizbony d. 28 Marca.

Onegdaj w Izbie deputowanych Sekretarz Barroso odczytał raport kommissyi skarbowey o budżecie na rok 1827. Wydatki wynoszą 10 mill. 438,844 milreisów, a dochody 8 mill. 531,563. Niedostająca summa do wydatków ma być przez pożyczkę zastąpioną.

Dziś rano telegraf na zamku Belem donosił, iż na otwartem morzu znajduje się 9 przewozowych okrętów z wojskiem Angielskiem, które zapewne dziś w wieczór lub jutro rano do portu naszego zawiną.

Kilkanaście urzędników, iak głoszą, zostanie w Alemejo oddalonych. Z 120 ludzi, które ta prowincya przed 3 miesiącami do artylleryi dostawić miała, nie dostawiła dotąd dopiero 29. Z kontyniensami do piechoty i jazdy nie idzie lepiej.

Z Villa-Pouca d'Agniar piszą pod dniem 15 Marca: Z pomiędzy rozbroionych w Hiszpanii buntowników ucieka bardzo wielu; niedawno przybyło ich do Jenerała Correa de Mello 500. Dywizya Hr. Villafior zaczęła się dnia 13 rozszerzać swoją linią, która ciągnie się od Chaves do Villareal. Dywizya Jenerała Correa de Mello zajęła stanowisko od Bragancy aż do Miranda de Douro.

Dowódzca w Torlado d'Azambuia, Po-

seł nasz w Madrycie za Stanów, mianowany został sprawującym nasze interessa przy Zjednoczonych Stanach północney Ameryki i wkrótce tam odpłynie. Gdy Poseł Hiszpański upominał się o wielu jeńców z ostatniej kampanii iako poddanych Monarchy iego, przeto Rejentka dozwoliła, aby ci ludzie postawieni byli w stanie do wywieżenia się przed rzezonym Posłem.

Wielu Hiszpanom w Badaioz odmowionem zostało dozwole nie mieszkania w mieście Portugalskim Elvas, i jednemu tylko Kapitanowi Nunez dozwolono.

Z Londynu d. 10 Kwietnia.

Wczoray Lord Kanclerz i P. Canning mieli posłuchanie u J. K. Mci, a PP. Melville i Granville naradę z P. Canning w wydziale spraw zagranicznych. Zdrowie fizyczne Hr. Liverpool codziennie się polepsza.

Okręt Xzę Malborough przybył tu z listami z dnia 25 Marca z Lizbony. Pisma nadeszłe do osadniczego urzędu od Jenerała Clinton zawierają, że brygady woyska naszego stoją w swoich stanowiskach i zupełna w Portugalii panuje spokojność.

Na pocztowym statku z Rio-Janeiro przybył tu P. Baring, który zwiedził Meksyk, Peru, Buenos-Ayres i Rio-Janeiro i podróż z Limy do Buenos-Ayres odbył konno.

Gazeta Times twierdzi, iż celem poselstwa Hr. iest Ofalia wyjednanie ustąpienia woysk Francuzkich z Hiszpanii.

Do Irlandyi poselane są ciągle woyska. Przeszloroczny dowóz z zagranicy ważny do Anglii wynosił 15,999,425 funtów, do którego Nowa Hollandya przyłożyła się w części czternastey, to jest 1,106,802 funtami. Wywóz zaś ztamtąd do macierzystego kraju był 3 razy większy niż w r. 1825, a o iedynaście razy większy od r. 1820.

P. Humfry Davy przysłał tu z Włoch, gdzie teraz bawi, złożenie prezydencji w Kr. Towarzystwie umiejętności. Sądzą, iż naiego miejsce obrany zostanie członek Parlamentu, Doktor Gilbert, iako gorliwy popieracz umiejętności.

Pisma tutejsze wyliczyły teraz wszystkie urzędy i tytuły Xcia Wellington z opuszczeniem Marszałkowstwa Francyi.

Popiersie Xcia Jorku kupił na piątkowej licytacji Hr. Darlington za 76 gwineów, a popiersie Pitta zapłacone zostało tegoż dnia na licytacji 102 gwineie.

Gazeta *Glob* dodaje, że niedaleko Korfu fregata Turecka strzelała do naszego okrętu Pelikan, zabiła na nim 2 ludzi i kilkunastu raniła. Turecki ten okręt został potem spalony, a lud do niewoli zabrany.

Z pod pióra Lorda Holland wyszedł w tej chwili drukowany list, w którym mocno zbitane są nowe powody sprzeciwiających się przypuszczeniu Katolików Irlandzkich do praw obywatelskich.

Przy sprzedaniu biblioteki po zmarłym Dent kupioną została kosztowna Księga Ewangelii z wieku 12go za 267 Fs. Ma ona pochodzić od Adiutanta Marszałka Soult, która nigdy zdobyła bibliotekę w Eskurial. Rzadkie to pismo zawiera 378 kart pergaminowych z 5 wielkimi miniaturami obrazami i wielu małymi figurami przedziwnej roboty.

Dnia 9 nadeszły tu listy z Kantoru pod dniem 20 Grudnia, które donoszą, że w północno-zachodnich prowincjach państwa Chińskiego wybuchnął rokosz, i że Tatarzy małej Bucharyi powstałi przeciw niebieskiemu Tronowi. Zdaie się, iż ta okoliczność obudziła nagle ducha wojennego w Cesarzu, który nakazał zgromadzić się woyskom, wybrać podatki i rokoszanów za iednym zamachem zniszczyć.

Senat prowincyi Nowegoiorku uchwalił dnia 10 Marca większością 16 głosów przeciw 13 posłać Grekom 1000 beczek mąki. Izba Reprezentantów nic jeszcze w tej mierze nie postanowiła.

Nadeszłe wczoraj przez statek pocztowy listy z Chili zawierają smutne doniesienia ostate nie tamedznego Rządu. Gazeta *Diario fluminense* z dnia 8 Lutego donosi pod artykułem z Buenos-Ayres, że odebrano listy od Admirała Brown, który zamyka Rio Grande, w których donosi o zabranii i zniszczeniu 10 Brazylijskich okrętów.

Cesarz Brazylijski rozkazał przedstawić sobie dnia 5 Lutego Posła Kolumbijskiego, P. Palacio, potem sprawującego interessa Peru P. J. D. Caceres i nakoniec Kr. Pruskiego sprawującego interessa, P. Olfers.

Gazety Meksykańskie zachodzące do 15 Lutego donoszą o uknowanym spisku na obalenie terażniejszego Rządu i zaprowadzenie dawnego systematu. Lecz ile prędko był ułożony tak też prędko został odkryty. Sprawcą iego był rojalistski X. nazwiskiem Arenas, który z kilku współnikami uwięziony został. Prezydent odbiera z wszystkich okolic, a mianowicie od Duchowieństwa, adresy z wyrażeniem obrzydzenia względem tego spisku. Ciągłe więźni należące do niego osoby. Francuzkiemu Xiędzu la Vigne rozkazano Meksyk opuścić, a Hiszpan David uciekł. — Budżet nie jest jeszcze Kongresowi podany, ale Minister skarbowy Estevan zapewnił wczesnie, iż znajduie się w dochodach znaczna nadwyżka od rozchodów.

— Dnia 14. —

Ważna sprawa, której rozwiązanie dopiero po Świętach Wielkanocnych oczekiwano, została roztrzygnięta; P. Canning jest pierwszym Ministrem. Onegday doniesiono Parlamentowi o mianowaniu go przez J. K. M.

pierwszym Lordem Kommissarzem Skarbu, a wczorajsza wieczorna Gazeta Goniec i dzisiejsze ranne gazety zawierają dalsze szczegóły o wielkiem tem zdarzeniu i o bezpośrednich jego skutkach. Ostatnie są tego rodzaju, że ich się wcale niespodziewano. Siedmiu kolegów terażniejszego pierwszego Ministra złożyli swoje urzędy, to jest: P. Peel, Lord Eldon (Lord Kanclerz) Księ Wellington, Hr. Bathurst, Hr. Westmoreland, Lord Melville i Lord Boxley (jako gabinetowi Ministrowie). Mówiono o Lordzie Sidmouth, ale Gazeta Goniec przypomina, że on nie jest gabinetowym Ministrem, a zatem ta zmiana nie może go obchodzić. Dwóch zostało się tylko przy P. Canning: Lord Harrowby i P. Robinson. Z ustępujących powiedzieć tylko można o P. Peel i może o Lordzie Eldon, że z przekonania i skrypuła sumnienia do tego kroku nakłonionemi zostali. Wszystkich zaś postępek pisma tutajsze mocno naganiają, że zostawili Króla bez Ministerium i chcieli ograniczyć jego prawo w obiorze pierwszego Ministra. Ta nagana najwięcej tycze się Xcia Wellingtona, którego J. K. M. w mianowaniu naczelnym Wodzem po Xciu Jorku przeniósł nad własnego brata Xcia Kambridgi, a on teraz i ten urząd złożył. Terażniejsze położenie Króla porównywiają z położeniem ś. p. Króla oycy jego, gdy mimo resztę doradców swoich mianował pierwszym Ministrem P. Pitta i zaufanie w nim położył. Jako członki nowego Ministerium wymienia Gazeta Times Lorda Granville do spraw zagranicznych, P. Robinson, który będzie Parem mianowany, do osad, a Lorda Dudley jako Lorda Kanclerza; wszelako dodaje też gazeta, P. Canning bardzo się zawieść może, jeżeli całe Ministerium będzie chciał z szczegółniejszych swoich przyjaciół utworzyć.

Parlament odroczonej został; Izba niższa do 1go, a Lordów do 2 Maja.

Że PP. Huskisson i Wynn zostaną w Ministerium nie podpada wątpliwości. Gdy ostatni doniósł Parlamentowi o mianowaniu P. Canning, tak huczne nastąpiły oklaski, iż daleko za domem Parlamentu słyszane były. Tenże wniósł powyższe odroczenie, które P. Tierney poczytywał za nadto długie przy niezupełności Ministerium, z którego 7 Ministrów uciekło. P. Wynn odpowiedział, iż lubo utworzenie nowego Ministerium podlega trudnościom, jednakże przed zebraniem się Parlamentu zostanie uskutecznione.

Z Gdańska d. 12 Kwietnia.

Dziś sprzedano tu 31/3 część łasztów białej pięknej pszenicy po 320 zł: Pruskich, Kupujących jest bardzo mało.

Szczególniej bardzo mały odbył jest na żyto; jest jeszcze do sprzedania blisko 350 łasztów Polskiego żyta, oddanoby go chętnie po 190 zł: i za mniej, ale i na tę cenę nie znajdują się kupcy.— Z pszenicy Polskiej było do sprzedania.

a) blisko 120 łasztów z Dobrzykowa.

b) 20 łasztów Lentza.

Za krajowy owies płacono od 152 do 157 zł: Pruskich.

Od dnia 9 do 12 b. m. sprzedano w Gdańsku: 19 łasztów pszenicy z Włocławka po 255 zł: 22 łasztów pszenicy z Dobrzykowa po 340 zł:, 13 łasztów ięczmienia Polskiego z Dobrzykowa po 165 zł:, 43 3/4 łasztów żyta Polskiego z Włocławka po 190 zł: Pruskich.

Złożono w Magazynach.

68 łasztów pszenicy

27 — — z Włocławka.

38 — — z Włocławka.

O cenie drzewa nie można jeszcze nic pewnego powiedzieć, gdyż nie było dotąd kupców na ten artykuł; — można jednak przewidzieć, iż rok terażniejszy w tej mierze będzie niepomysłny; nie ma bowiem złecej, ceny zagraniczne są bardzo niskie, a handlujący drzewem muszą je wysłać na własny rachunek, aby pierwej zmniejszyć własne zapasy.

D O D A T E K

D O N^{ro} 34.

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

7 KRAKOWA DNIA 29 KWIETNIA 1827 ROKU W NIEDZIELE.

OBSERWACYIE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Raumira.

Dzień godzina	Barometr z reduk: na 08 z.	Therm: czyli stopizim i ciepła	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	U W A G I.
Kwiet:	cali lin:	stopnie	stop:			
god: 7	27 1, 490	+ 9. 9	83	Wschodni słaby	Pochmurno	Grzmot i deszcz.
12	" 1, 628	+ 14.8	67	Połud: Ws: słaby	Pogoda z Chmur:	
24. 3	" 1, 978	+ 14.8	62	Połud: Za: mocny	Chmury	
9	" 2, 733	+ 7. 8	84	Połud: Ws: słaby	Pogoda	
25. 7	27 3, 333	+ 8. 0	83	Wschodni słaby	Pochmurno	Deszcz.
12	" 3, 842	+ 11.6	73	Połud: Ws: średni	"	Grzmot. Grzmot o g: 4 deszcz.
3	" 3, 999	+ 12.6	69	" słaby	"	
9	" 4, 988	+ 9. 8	83	" "	"	
26. 7	27 5, 836	+ 9. 6	78	Połud: Ws: słaby	Pochmurno	Deszcz.
12	" 5, 820	+ 14.9	67	Połnocny średni	Chmury	
3	" 5, 460	+ 12.7	69	" "	Pogoda z Chmur:	
9	" 6, 205	+ 9. 0	84	Połud: Ws: średni	"	
27. 7	27 7, 293	+ 7. 1	86	Połnocny słaby	Pochmurno	Deszcz.
12	" 8, 004	+ 8. 9	81	" średni	"	
3	" 7, 978	+ 10.9	73	Połud: Za: średni	"	
2	" 8, 466	+ 2. 7	85	Zachodni słaby	Pogoda z Chmur:	

J. Steczkowski, Zast: A. O.

Z Wiednia d. 18 Kwietnia.

Ponieważ zasady do zaprowadzenia stałego katastru według przepisów najwyższego Patentu z dnia 23 Grudnia 1817 ustanowione, i prace ku praktycznemu onych uskutecznienu, w porządnym toku wprawione zo-

stały, przeto N. Pan najwyższemu swojemu postanowieniem z dnia 20 Marca r. b. raczył ku rozwiązaniu tego zadania złożyć Komisją nadworną podatek gruntowy regulującą rozwiązać, i dalsze prace do tego celu dążące nadwornej zjednoczonej Kanclaryi poruczyć.

Wraz raczył N. Pan Prezesowi Kommissyi nadworney podatek gruntowy regulującej, Krystyjanowi Hrabiemu Wurmser, okazać swoje naywyższe upodobanie z jego posługi i zostawiwszy go przy tytule Prezesa i całej płacy, dopóty dozwolić mu spoczynku, dopóki nie nadarzy się sposobność, użyć znowu jego umiejętności i zdolności ku dobru Państwa.

Z Rzymu d. 20 Marca.

Oyciec S. w iak naylepszym jest zdrowiu; dnia wczorayszego był z pożegnaniem u Księzicy Łukieskiej, która przysłała już do zdrowia i wkrótce stąd wyiedzie.

Kommissyia złożona z Kardynałów w sprawie P. Mazio obwinionego o nadużycia w urzędowaniu na szkodę publiczności, wydała już wyrok, którym on i jego współnicy Ciccalotti, Bruni i Vesterchi są osądzeni. Ciccalotti oddalony z urzędu, brat jego pozbawiony ozdób honorowych i z Rzymu wygnany, a Mazio, Bruni i Vesterchi na trzechletnie wygnanie skazani.

Pewien zakonnik tutejszy napisał dziełko, którego drukować nie pozwolono, z powodu niedorzeczności i prorocत्व, iakimi było napełnione. Między innemi przepowiadał on koniec świata w roku 1831. — Autor odwołał się do decyzji Oyca S. który własną ręką napisał na oryginale: *imprimatur anno 1831* (można drukować 1831 roku.)

Z Bruxelli d. 15 Kwietnia.

Onegdaj znajdował się Król na nabożeństwie w tutejszym kościele Augustyanów.

Z Rotterdamu piszą pod dniem 11 b. m. że przeznaczone do żeglugi po średnim i wyższym Renie dwa parowe statki będą na końcu tego lub na początku przyszłego

tygodnia nakoniec do drogi gotowe i odpłyną na swoje miejsca. Przeznaczony do żeglugi między Moguncyją i Frankfortem także statek będzie wkrótce ukończony.

Z Szwaycaryi d. 13 Kwietnia.

Były Papiezki Audytor w Szwaycaryi, X. Gizzi, odjechał do Minchen, gdzie tenże obowiązek przy t. mecznym Nuncyuszu sprawować będzie. Nowy Papiezki Nuncyusz Prałat Ostini będzie w Wiedniu na Arcybiskupa *in partibus* poświęcony i ztamąd uda się prosto do Szwaycaryi.

Lauzańska Gazeta pisze, że dnia 2 Marca o godzinie 2 północy przeciągnęła przez powiat Lavaux ognista kula, która wielkie światło rozszerzała i przy tem gdyby raca warczała; kierunek iey w wysokości około 100 stop od ziemi zdawał się być od wschodu na zachod. Widziana także była w Cully i Pully.

Z gór Berneńskich spadały bałwany śniegów, iednak mniejsze poczyniły szkody, niżeli się spodziewano.

Do Genewy nadeszły doniesienia z Tampico o młodym badaczu natury, nazwiskiem Berlander, którego towarzystwo Genewskie do Meksyku wysłało. W tymże celu wysłało też towarzystwo innego Młodzieńca, nazwiskiem Weilder, do południowej Ameryki. Ten wysiedzie w Porto-Rico na ląd, potem uda się przez międzymorze Panamy wodą do Peru, przebiegnie ten kraj od północy na południe, zwiedzi Chili i dostrzeżenia swoje w Buenos-Ayres zakończy.

Z Szwerynu d. 16 Kwietnia.

Dnia 14 b. m. o godzinie 7 w wieczór przybył z Berlina do Ludwigslust Xzę Jmć Pruski Albrecht, dla trzymania do chrztu nowo urodzoney Księżniczki. Dnia 15 był Mar-

szalkowski obiad w galerji. Wysocy Państwo iedli osobno. O godzinie 6 odbył się chrzest, co w tey zaraz chwili mieszkańcom przez wystrzały działowe oznaymonem zostało. Po chrzcie były pokoje u Wysokiey Położnicy, potem nastąpiły gry, a nakoniec wieczerza. Dziś odbyła Położnica wywód, poczem nastąpił wielki obiad, a w wieczor koncert. Jutro będzie wielki obiad, a w wieczor bal.

Od brzegów niższej Elby d. 16 Kwietnia.

Stany Hanowerskie zmniejszyły opłatę od piwa, jako potrzebnego i posilnego napoiu dla niższych klas ludu; nie będzie naprzyszłość wybierana od słodu, ale od wywarzonego piwa.

Układany iest plan założenia w Gestendorf, nad wschodnim brzegiem uścia Wezery, portu dla wielkich handlowych okrętów, dla tem większego ułatwienia związku północnych Niemiec z Anglią. Ztamąd ławo będzie poprowadzić kanał do Elby, iakelwiek przypada przez kray Hanowerski.

Od brzegów Menu d. 18 Kwietnia.

Tegoroczne zwyczajne posiedzenia Stawów Nassauskich, które rozpoczęły się dnia 12 z. m. zakończone zostały dnia 9go Kwietnia. Podatek gruntowy zmniejszyły od 4 do 3 1/2 od sta.

Pomiędzy składkami które Związek przyfiaoł Greków w Minchen otrzymuje, znajduje się także zapis Hr. Ludwika Wittelsbach (N. Króla Bawarskiego) płacenia miesięcznie po 1000 ZR.

N. Król Pruski przy' podpisanym własną ręką gabinetowym Liście pod dniem 10 Lutego r. b. posłał Kapitanowi Busch w Frankforcie nad Menem, autorowi dzieła! "Nay-

lepszy i naytańszy sposób paliwa,, na dowód swey łaski, wielki złoty medal. N. Cesarz Austriacki oceniało użyteczny tego wynalazek, posłał mu także pod dniem 6 Kwietnia wielki medal.

Sławny Orientalista J. Hammer wydał teraz obszerną historyją państwa Osmańskiego i przypisał ją za zezwoleniem N. Cesarzowi Mikołaiowi.

Nowy Nuncyusz Papiezki w Bawaryi, Prałat Argenteau, miał u Króla wstępne posłuchanie, a nazajutrz dał obiad dla wszystkich obecnych w Minchen zagranicznych Posłów i ich małżonek.

Konsul Ziednoczonych Stanów północney Ameryki w Królestwie Saksem, Kupiec Göhring w Lipsku, uznany w tymże zaszczytie został i w Wielkiem Xięztwie Weymarskiem.

Z Frankfortu nad Menem piszą pod dniem 11 Kwietnia, że na terażniejszy iarmark ziechało bardzo wiele cudzoziemców, a wszelako kupcy żalą się na mały odbył i nizkie ceny towarów.

TEATR NARODOWY.

Dziś w Niedzielę dnia 29 b. m. daną będzie Wielka romantyczna i sławna Opera z muzyką K. Webera w 4ch aktach: *Wolny Strzelec* (Freyschütz) czyli *Kule zaczarowane*.

We Wtorek zaś dnia 1 Maia na benefis Franciszka Żebrowskiego, dane będzie nowe Drama z francuzkiego P. Aubigni napisane z zdarzeń ostatniey wojny Hiszpańskiej w roku 1823 w 3 aktach: *Dwaj Sierżanci*. — Zakończy Spektakl Komedyo-Opera w 1nym akcie z francuzkiego JPP. Francis i Desangiers, a na Polski język przez Aloizego Żółkowskiego przełożona: *Gawel w Piekło*.

D O N I E S I E N I A.

Wydział Dochodów Publicznych i Skarbu &c.

Gdy aktu licytacji dzierżawy trzechletniej dochodów z przewozu na Wiśle pod Zamkiem Krakowskim sytuowanego pod dniem 21 b. m. odbytey, Senat nie akceptował, i Rozporządzeniem swoim z dnia 24 b. m. do L. 1848 powtórna licytacja przeznaczyl; przeto Wydział podaie do publiczney wiadomości, że rzeczoney powyżey dzierżawy licytacja odbędzie się w Biórze Wydziału z dnia 14 Maia r. b. w godzinach przedpołudniowych.

Licytacja ta zacznie się od kwoty złp. 1203 gr. 12. Przed zaczęciem którey chęć licytowania mający każdy ma złożyć pro Vadio dziesiątą część rzeczoney summy, to jest złp. 120 gr. 11.

O dalszych warunkach w Wydziale Dochodów Publicznych każdego czasu dowiedzieć się można.

W Krakowie dnia 27 Kwietnia 1827 r.

X. Bystrzonowski.

Gadomski, Sekr. Wydz.

Gdy mimo ogłoszonego Obwieszczenia w Gazetach tutejszych Nr. 24. 25 i 26, tudzież oddzielnie wydrukowanego w 250 exemplarzach, uwiadomienia o sprzedaży przez publiczną licytacją Win po ś. p. Janie Aloyzynie Szydłowskim pozostałych, licytantów na takowe od ceny w inwentarzu oszacowancy, z powodu popsucia się niektórych gatunków nie było, przeto podpisany Notaryusz zawiadomia publiczność, iż w skutku Deklaracyi Successorów pięcioletnich po ś. p. Janie Aloyzynie Szydłowskim pozostałych, tudzież Kuratora usamowolnionego Jędrzeia Szydłowskiego, iak równie niektórych Wierzycieli Masy tegoż ś. p. Szydłowskiego do protokołu licytacyjnego, na dniu dzisiejszym podaney; Licytacja tyle razy rzeczonych win, od ceny niżoney w miarę potrzeby rozpoczęta, i następnie poiki takowe w zupełności sprzedane nie będą, kontynuowana będzie.

W Krakowie dnia 23 Kwietnia 1827 r.

Leo Rawicz Pszczółkowski.

W dniu 1 Maia r. b. 1827 o godzinie 9tey ranney w rynku głównym M. W. Krakowa w Gmachu Sukiennice zwanym, w drodze Ekzekucyi Sądowej, odbędzie się publiczna licytacja zajętych ruchomości, iako to: kanap, krzesłek, komód, szaf, zwierciadeł, łózek, stolików, &c. Chęć zatym licytować mających, podpisany Komornik na czas i miejsce oznaczone zaprasza. — W Krakowie dnia 27 Kwietnia 1827 r.

Teodor Jaworski, Kom. Sąd.

W dniu 1 Maia 1827 r. o godzinie 11tey ranney w Krakowie w gmachu Sukiennice zwanym, w drodze Ekzekucyi Sądowej, odbędzie się publiczna licytacja: koleiu zotego brylantami wysadzanego, trzech nitok koralu. Chęć zatym licytować mających podpisany Komornik na czas i miejsce oznaczone zaprasza. — W Krakowie dnia 27 Kwietnia 1827 r.

Teodor Jaworski, Kom. Sąd.

Dnia 1go Maia r. b. o godzinie 9tey ranney na Kaźmierzu Katolickim, pod L. 28 sprzedane będą przez publiczną licytacją 8 beczek tabaki Węgierskiej więcej dajacemu. Te goż dnia o godzinie 3 z południa na Kaźmierzu żydowskim pod L. 85 i 209 wydzierżawione zostaną dochody tegoż domu na lat dwa, od daty licytacji zaczynającej się.

W Krakowie dnia 27 Kwietnia 1827 r.

T. Jarzyński, Kom. Sąd.

W dniu 4tym Maia r. b. 1827 o godzinie 9tey z rana w Krakowie w gmachu Sukiennice odbędzie się w drodze Ekzekucyi Sądowej licytacja, koralu kilku nitok większych i mniejszych, sprzętów domowych, konopi, jęczmienia, &c. O godzinie zaś 11tey na targowisku bydła rogatego, krów dwóch z cielętami; chęć licytować mających zaprasza się z gotowemi pieniędzmi. — W Krakowie dnia 25 Kwietnia 1827 r.

H. Salomoński, Kom. Sąd.

Bazyli Moszyński uwiadomia Prześwietną Publiczność, iż Handel swój korzenny, win Węgierskich i zagranicznych, iako też skład sukna, przeniósł z pod. Nru 26 z Grodzkiej ulicy w Rynek pod Numer 20.